

Potměšilý host

Petr Hapka

Jsou čtyři ráno nebo víc
Jsem vzhůru
Koukám na měsíc anebo dolů do ulic
Kde lampy bloudí
Snad je to jedna z nočních můr
Co vidím to je soudní dvůr
A ten mě teď soudí
Soud rána to je nespavost
A notně potměšilý host
Je seriózní na výsost a tak mě teď soudí
Já ale kuráž posbírám
Řeknu
všechno popírám
Jen ať si mě soudí
Já se nepřiznám
Soudí tady mou nápadnou růž
Dnes mě soudí kdejaký náhodný muž
Že chci stále jen dávat i brát
Že mám v úmyslu žít jak se dá
V proudu dní míjejících
Občané přísedící
K tomu já se vám nikdy nepřiznám
Já se nepřiznám
Mí milí asi nevědí
Že slouží službu medvědí
Že v roli svědků povědí
Že mám ráda třeba
Růže
I to že ještě radši ještě spím
A ve snech často zabloudím k vůni mužské kůže
To mi nepomůže
Co napůl je chci docela
Chci vstát jak ptáci z popela
A dělat co se nedělá
A za to mě teď soudí
Chci v kádi světa hledat špunt
Když na huntě jsem poznám hunt
A v zlatě jeho kontrapunkt
Proto nezabloudím
Tak se nepřiznám
Soudí...
Ten soud mi říká
Už to vzdej
Jen na sebe se podívej
A za pravdu nám dej
že jsi pěkněj ptáček
Jen pohleď na svou minulost
A pochop že v nás hárá zlost
Tak požádej nás o milost a začni s pláčem
Já koukám vzhůru na měsíc
A taky dolů do ulic
A sama sebe slyším říct
Nejsem z těch kdo loudí
Už nechte dalších průtahů
Jsem vinna v plném rozsahu
Hlasům co mě soudí
Já se přiznávám...
Tiskeno z pisnicky.akordy.cz